

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 166566/2016 ze dne 20. 2. 2017, ve věci obnovy územního řízení

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 166566/2016 ze dne 20. 2. 2017, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí č. j. MUFO 35838/2016 ze dne 15. 11. 2016, jímž městský úřad zamítl žádost žalobkyně o obnovu řízení ukončeného územním rozhodnutím č. j. MUFO 16009/2013 ze dne 16. 8. 2013 o umístění stavby „Nová Ves, K., 4x RD“ na pozemcích parc. č. X v kat. úz. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí.
2. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno co do možnosti zahájení řízení z moci úřední (§ 100 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř.“). Dále žalobkyně uváděla řadu skutečností, které dle jejího názoru svědčí o tom, že záměr, který byl územním rozhodnutím povolen nahrazuje dřívější záměry, a jeho cílem je obejít žalobkyni, což je nezákonné.
3. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 17. 7. 2017 poukázal na to, že žádost o obnovu řízení byla zamítnuta z toho důvodu, že žalobkyně nebyla a ani neměla být účastnicí územního řízení, jež požadovala obnovit. Pokud se týče domnělého obejít žalobkyně, odkázal na napadené rozhodnutí, kde uvedl, že je pravdou, že původní záměr měl být realizován na pozemku parc. č. X v k. ú. Nová ves u Frýdlantu nad Ostravicí, avšak – snad i z důvodu, že se investor se žalobkyní nedohodnul – nebylo vůbec z jeho strany požádáno o umístění tohoto záměru. Pokud se týče záměru, o jehož umístění bylo požádáno, tento neleží ani na pozemku žalobkyně, ani pozemcích sousedících s pozemky žalobkyně. Pro správní orgán je rozhodující, co je předmětem žádosti investora, nikoli jeho postupy při přípravě záměru.
4. V podání ze dne 9. 8. 2017 žalobkyně zopakovala, že ze strany žalovaného postrádá úvahu ve vztahu k ustanovení § 100 odst. 3 s. ř. Podáním ze dne 24. 7. 2018 žalobkyně soud vyrozuměla o tom, že 31. 1. 2018 zaslala žalovanému podnět k provedení přezkumného řízení, který byl žalovaným postoupen Ministerstvu pro místní rozvoj, s čímž žalobkyně nesouhlasí.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující. Dne 16. 8. 2013 bylo Městským úřadem Frýdlant nad Ostravicí vydáno rozhodnutí č. j. MUFO 16009/2013, kterým bylo na základě žádosti společnosti ČEZ Distribuce, a. s., sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV – Podmokly, rozhodnuto o umístění stavby označené jako „*Nová Ves K., 4x RD*“ *zemní kabelové vedení NN a 2 skříně SS200 (HDS) na pozemcích parc. č. X vše v k. ú. Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí*. Uvedené rozhodnutí nebylo napadeno žádným oprávněným prostředkem, a nabylo právní moc dne 17. 9. 2013. Dne 12. 8. 2016 obdržel Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí žádost žalobkyně o obnovu řízení ukončeného zmíněným územním rozhodnutím č. j. MUFO 16009/2013 ze dne 16. 8. 2013. Rozhodnutím č. j. MUFO 35838/2016 ze dne 15. 11. 2016 městský úřad zamítl žádost žalobkyně o obnovu řízení, neboť tato nebyla ani neměla být účastnicí řízení, jehož obnovy se domáhala. Nesplňovala totiž žádné kritérium účastnictví, zakotvené v § 85 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StZ“). Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala dne 6. 12. 2016 odvolání, které bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto.

6. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Podle § 100 odst. 1 s. ř. se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí

vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

8. Podle § 100 odst. 3 s. ř. může ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.
9. Podle § 90 StZ v územním řízení stavební úřad posuzuje, zda je záměr žadatele v souladu s požadavky a) tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, b) na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, c) zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů⁴) nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů. Stavební úřad posuzuje soulad s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování u stavebních záměrů, pro které se nevydává závazné stanovisko podle § 96b; stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby, jde-li o stavby, které lze provést bez stavebního povolení nebo souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru.
10. Pokud se týče námitky žalobkyně, že žalovaný ani prvostupňový orgán řádně nezodůvodnili, proč neshledali důvod pro postup dle § 100 odst. 3 s. ř. (rozhodnutí o obnově řízení z moci úřední), pak té soud uvádí, že řízení o žádosti nezahrnuje v sobě žádným způsobem řešení podmínek pro rozhodnutí o obnově řízení *ex offio*. Řízení o žádosti o obnovu řízení a obnova řízení z moci úřední jsou dva samostatné, na sobě nezávislé postupy. Jak vyslovil podepsaný soud již v souvisejícím rozsudku č. j. 22 A 35/2017-31 ze dne 28. 6. 2017¹, zákon neukládá správním orgánům ani povinnost vyvozovat záměr o obnovu řízení o možnosti obnovy řízení z moci úřední dle §

¹ Kasační stížnost žalobkyně proti uvedenému rozsudku byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 252/2017-37 ze dne 26. 9. 2017. Následná ústavní stížnost žalobkyně byla usnesením Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3891/17 ze dne 23. 1. 2018 odmítnuta pro zjevnou neopodstatněnost.

100 odst. 3 s. ř.; tím spíše nemá správní orgán ani povinnost v řízení o žádosti žadatelé sdělovat, zda a jak o případné obnově řízení z moci úřední uvažil.

11. Pokud se týče námitky, že správní orgán řádně nevyhodnotily, že umístěný záměr nahrazoval investorem zamýšlený jiný (dřívější) záměr, pak k tomu soud plně odkazuje na stanovisko žalovaného. Zdůrazňuje, že mezi hledisky, která § 90 StZ ukládá správnímu orgánu hodnotit při rozhodování o žádosti o vydání územního rozhodnutí, není proces přípravy předloženého záměru. To, zda záměr před podáním žádosti doznal změn, je naprosto irelevantní. Pro správní orgán je rozhodující podoba záměru, jak je předložen v žádosti. V projednávané věci pak předložený záměr nikterak nezasahoval do pozemků žalobkyně, ani do pozemků sousedních; správní orgány proto správně uzavřely, že žalobkyně nebyla a ani nemohla být účastnicí původního řízení, jehož obnovy se domáhala. Toto účastenství je však nezbytnou podmínkou pro přípustnost žádosti o obnovu řízení dle § 100 odst. 1 s. ř. nebyla-li žalobkyně účastnicí původního řízení, nesvědčila jí ani aktivní legitimace k podání žádosti o obnovu tohoto řízení.
12. Problematika naložení s následným podnětem žalobkyně na přezkumné řízení je s ohledem na povinnost soudu vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) pro rozhodování o napadeném rozhodnutí zcela bezpředmětná, nehledě k tomu, že na zahájení řízení z moci úřední (*ex offio*) nemá soukromá osoba veřejné subjektivní právo (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 117/2012-26 ze dne 22. 1. 2014 či č. j. 3 Ans 1/2009-58 ze dne 8. 7. 2009 či rozsudky Krajského soudu v Ostravě č. j. 22 A 86/2015-68 ze dne 1. 3. 2017 či č. j. 22 A 58/2017-27 ze dne 13. 9. 2017).
13. Vzhledem k tomu, že žádná z žalobních námitek, které žalobkyně v žalobě uvedla, není důvodná, soud žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 25. července 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje